

Copánek

1. Cesty bez konce, co maj' svůj řád,
a kluky-blázny, co uměj' si hrát,
a holky copatý s řemínkem ve vlasech,
jak mám rád.
2. Jak je mně cizí protivnej svět
barevnejch světél a řev diskoték,
hučících ulic a špinavejch hospod,
kde člověk člověkem není snad.

R: Po lese vítr s kouřem vál, písničku smutnou ve skalách hrál
o touze přežít náš podivnej svět tak, jak by sis přál.

3. Řeky stočený okolo měst,
palce zalomený bez velkejch gest,
a ohně s hranicí větší než dům,
jak mám rád.

4.=1.

R:

Cos' mi chtěl

1. Do očí se dívej dál
a řekni znovu, cos' mi chtěl,
že to, co děláš, děláš rád,
že ti to stačí, aby ses měl,
tak to je málo, to je málo.
2. Zapomněls', že tu nejsi sám,
jsou lidi, co chtěj' o schod vejš,
podívej, básníci, jak hledaj',
chtějí být o pár veršů dál,
to není málo, to není málo.

R: Zhasněte světla, rozsviňte lásku,
kamenným mostem můžeme jít,
pro dobrý bydlo zapomněl svět
na krásu ducha, svobodu, klid.

3. Do očí se dívej dál
a řekni znovu, cos' mi chtěl,
mlčíš, a takovejch jsou mračna,
účel se mění na úděl,
a to je málo, a to je málo.

R:

R:

R:

Číše

1. Když naplní se číše a kapku přidáš jen,
tak přes okraj ti přetéká,
tak nějak je to s náma, i pro nás skončil den
a smutnej kabát obléká.
2. Já nejsem tvoje všechno tak, jak jsi to chtěl mít,
služka, holka jenom tak,
vem si svoje věci a už můžeš jít,
stejně jseš jak černej mrak.

R: Odnáší tenhle čas, smutnej čas všechny věci pryč,
vždyť i láska, city, všechno mizí pryč,
každý z nás myslí jen na svý já a zapomíná.

3. Ty kašleš na to, co já, tak jsi to chtěl mít,
bez starostí v pohodlí si žít,
za rohem si randit a do noci pít,
tak to ne, to klidně můžeš jít.

4.=1.

R:

Frankie Dlouhán

Nedvědi / Glen Campbell

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frankieho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Generační

- Ami**
1. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl,
G Ami
někde se rozdat chtěl,
když opustil ves a poslední dům,
tak oheň v dálce uviděl,
G Ami
a tam se rozdat šel.
- C G C G**
R: Jste proradná banda bláznivejch lidí,
E7 Ami
na který my se dřem,
C G C G
člověk se za vás červená, stydí
E7 Ami
a diví, co nosí den.
2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved':
táto, prosím tě, mlč,
když dostal facku, tak neřek' ani muk,
jen olíz' rozbitej ret:
táto, prosím tě, mlč.
- R: Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí
a kdo se na nás dře,
kdopak se za nás červená, stydí
a diví, co nosí den?
- Ami**
3. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
E7 Ami
tak pět křížků moudrosti měl ...

Hejna včel

- Hmi Hmi/A**
1. Nějak umírá nám láska,
Hmi/G Hmi/F#
my jako hejna divejch včel
Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#
jdeme dál.
2. Každěj vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.
- Hmi Hmi/A**
R: Řekněte, kdopak za to může,
Hmi/G Hmi/F#
kdo z nás má právo něco brát,
Hmi Hmi/A
kdo učil lidi zlobu dýchat,
Hmi/G Hmi/F# Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#
kdo na vojáky chce si hrát.
3. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.
4. A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.
- R:
5. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

Hlídej lásku, skálo má

orig. A dur

1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
víš, co umí člověk, pojd', než se s ránem vytratí.

2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R:

Hrášek

1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
a pokřik racků šel už spát,
tak utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.
Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,
tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,
prostě táhne mě to z kruhu ven.

R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
pár stromů, ohniště a tunel a trať,
a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',
a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.

2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku
byly cíle tvý, a já chtěl víc,
já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
kolik bylo nás, a stále nic.
Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
a do zrcadla zkoušej řvát,
jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.

R:

Hráz

- G** **Gmaj7/F#** **Gmaj7**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D7
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj7/F#** **Gmaj7**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Emi**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 **G D7**
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

Igelit

- G** **D** **C** **G**
1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,
D **G**
pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,
D **C G**
k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,
D **G**
pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.
- Emi** **D7** **G** **C G**
R: A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
Emi **D7** **G** **Ami** **G**
a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.
2. Ukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj',
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.
- R:
G **D** **C** **G**
*: Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť ...

Jarní tání

1. Když první tání cestu sněhu zkrříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterých potkáš kluky ze všech stran,
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítejte k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtějí' zkazit život nám.
- R:
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
- R: + oživne kemp, jaro, vítejte k nám ...

Jižní kříž

1. Spí Jižní kříž,
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
to na studený zemi
ještě uměli jsme milovat a spát.
2. Dál, však to znáš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.
- R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráze,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.
3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.
- R:

Johanka

1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
oheň nad sebou, jenom s pravdou dál.
- Emi Dmi Ami**
Emi Dmi G Ami
Emi Dmi Ami
Emi Dmi G Ami
- R: Hej, muži, přidej oheň spí,
vždyť páni se nudí jen,
ať plameny nesou zprávu zlou,
jak skončil soudnej den s Johankou.
- E7 Ami**
E7 Ami
E7 F
C G Ami
2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu váł, že se dýchat dá.
- R:
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.
- R:

Křeček

1. Pár starejch věcí vezmem na sebe
a na záda zelenej dům
a jedem se toulat někam za nebe,
kde vale dáme obyčejnejm dnům.
- Emi**
Ami H7
Ami H7
Ami(C) Emi(H7)
2. A po nás nikdy nikde nezbejvá
sta konzerv a papírovej sad,
pro zvalenej kus trávy, co nás ukrejšvá,
nadáváte, chcete se smát.
- R: Půjdeme dál, a s námi ti, co chtějí v lese žít,
půjdeme dál, když řeka v peřejích nám nese klid,
půjdeme dál, a ten, kdo bránit nám chce, musí říct,
co děláme špatně, musí říct.
- E**
A
F#
H7
3. Pro pár kovbojíčků slyším každej den:
co tremp, to chuligán,
a když pozvu někoho, ať přijde jen,
je línej a nechce se mu k nám.
4. Těžko se autem dostaneš,
pane Křečku, do skal sem k nám,
ty, co jsi řek', že s trampy zameteš,
znáš je vůbec, slyšíš, já se ptám.
- R:
- R:

Kytka

1. Otvírám lásku na stránce "rád",
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

Mayovky

Dmi
1. Dávno už v polích ztichnul pokřik vran,
měsíční záře, vložky poletují tu a tam,
to jednou večer přišla paní Zima
pozeptat se, co a jak se mám.
2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat
o tom, jak dřív bylo líp.

R: Asi už stárnu nebo hloupnu snad,
já jsem měl mayovky a Wolkera rád,
a než jsem šel s holkou, řek' jsem stokrát snad,
jak je mi milá, něžná, hezká, a jak bych chtěl ji mít rád.

3. Najednou všechno se to zvrstlo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták,
a já si myslím,
že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.
4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp.

R:

5.=1.

Mrazík

- Ami**
1. Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,
přesto slyšíš na cestách tulácký písňě hrát.
G **Ami**
 2. Svetr navíc, rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.
- R:**
- C** **G**
Tak jako vítr, trochu jak blázen,
Dmi **Ami**
ženeš to nocí, ostatní spí,
C **G**
nevidíš nebe, nevidíš na zem,
F **Ami**
vidíš pár lidí, co pochopí.
3. Z poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.
 4. Když se mlhy v lese zvednou,
známé tváře k ohni sednou,
ze smutného Babylonu zbyde jenom suť.
- R:**

Můra

- G** **C**
1. Ve světlech nočních vlaků tu a tam
G
mihne se můra nebo brouk
C
a na poslední tuláky si výr
G
na kraji lesa tajně houk'.
- R:**
- D** **G**
Ve stříbrné řece ohně hasnou, jen měsíc v ní zbyl,
D **G**
tak spát, ať ráno, až přijde den, můžem jít o trochu dýl.
2. Vždyť po ránu jsou cesty nejhezčí,
tichý, jak když padá sníh,
ty krok za krokem poznáváš den,
šťěstí a smůlu na dlaních.
- R:**
- G** **C**
- *: Ve světlech vlaků tu a tam ...

Na kameni kámen

1. Jako suchej, starej strom,
jako všeničící hrom,
jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.

R: Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen,
a jestli není žádněj Bůh,
tak nás vezme země - vzduch,
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

Laj la laj ...

Obrázek - oblázek

1. Než poslední ti sbohem dám, tak musím něco říct:
v kartách žití, jak víš, se švindl nesmí hrát,
máš možná krásy trochu víc než jiná holka snad,
to nic není, však víš, já nechci s tebou hrát.

R: Co je platný, že jsi jako obrázek,
že máš kůži jako z řeky oblázek,
věř, holka, nechci si tě vitríny dát,
nevím, co máš se mnou asi za plány,
ale teď už je to fuk,
svět se mění, tak pal, a ani muk.

2. Tak obrať list a pozor dej na to, co jsem ti řek',
v tuhle chvíli, však víš, ti nepomůže vztek,
máš možnost vrátit všechno zpět, vždyť stačí jenom chtít,
kdo se snaží, však víš, kam chce, tam může jít.

R:

Paneláky

1. **Ami E7** znám, znám cesty, kde se lidi nepotkávají',
C G7 Ami Dmi hloupost a peníze, kariéra, neví se,
Ami E7 Ami kdo to všechno přináší k nám.
2. Má, má člověk srdce čistý, když pozná svět,
pak hloupost a peníze, kariéra zjeví se,
je z něj hloupej přestárlej kmet.
- Dmi Ami**
R: Dál, jenom dál, abys u cesty zas stál
E7 Ami
a hledal něco víc, co žene tě dál.
3. Znáš, znáš noční sídliště, svět paneláků,
tátu jen na neděli, láska se nerozdělí,
nějak jsi tu na všechno sám.
4. Víš, víš, že kytky ráno zas musej' kvést,
tak touláš se po světě, než neděle najde tě,
odkud v pátek utekls' k nám.
- R:

Podvod

1. **Emi Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D G C G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami Ami/C Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami**
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami D
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G H7
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R:
- R:

Pražce

1. Máš na patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal tmou,
jak vydech' jsi si, když jsi nechal všechno špatný za sebou,
ta špína cesty posvátanou má vlastně tvář,
proti všem špínám, cos' tam nechal, svítí nad ní svatozář.
- R: Jdou nocí a pražce se houpaj'
a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,
maj' naruby snad život svůj,
jak děti chtěj' si hrát.
2. Tam smáli se ti všichni, tady si tě každej ctí,
snad proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každej to ví,
a možná umíš s lasem anebo vařit dobrej čaj,
ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj.
- R:

Prosba

1. Na tváři stín a pod trikem chlad,
z cesty nekonečný večer na zem jsi spad',
ticho ruší jenom netopýřích křídel šumot a chvat,
spočítáš hvězdy sluncem pozlacený,
jedna padá, něco můžeš si přát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.
2. Uzavřít kruh, už pochodeň plá,
stesky do plamenů každej tiše si dá,
oheň k nebi sepne ruce, jako by prosit chtěl
za tebe, za mě a snad za celej svět,
že je hloupý čekat a stát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.
3. Na tváři stín a pod trikem chlad,
ranní slunce rozdá teplo a už nemůžeš spát,
ptáci hlásí z korun stromů, že nejlepší je vyrazit hned,
naposled rozhlédneš se po okolí,
než vyjdeš, něco můžeš si přát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.

Ptáčata

- G**
1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
C **G**
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 **G**
hezký oči uplakaný.
2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.
- C** **G**
R: Víš, holky těžší to maj',
Ami C **G**
víš, holky těžší to maj'.
3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.
- R:
4.=1.

Puškin

- Emi** **Ami** **Emi**
1. Pro kus pohlazení přišel jsem si, lásco má,
Ami **H7**
já vím: host a ryba a třetí den,
Emi **Ami** **Emi**
jen si zapálím než kabát zchladne, lásco má,
Ami **H7**
zavřu dveře z druhý strany ven.
- Emi** **Ami**
R: Víš, třetí jaro přichází a já nák ztrácím chuť,
D7 **G**
známých mám, až hanba, ale přítel chybí, buď tak hodná,
C **Emi**
zhasni a pojd' ke mně nejblíž, jak jenom to jde,
H7 **Emi** **Ami** **H7** **Emi**
tvýmu chlapovi je zase jednou zle.
2. Mně ten handl se vším, holka, nějak uniká,
ten měl pro radost být, navíc, a tak,
nikdo nevidí, jak život, jak nám utíká,
peníze a peníze jak v hnízdech divejch strak.
- R: **Emi** **Ami** **H7** **Emi** **Ami** **H7** **C**
R:

Růže z papíru

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava třeští, asi tě mám rád,
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

R: Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi

R:

Signály

1. Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní vůní zavoní
z kouřovejch signálů
a bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach
na cestách tuláků.

R: Zas bude teplej vítr vát a slunce skály kempu hřát,
tak ahoj, slunce, vítej k nám,
písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad,
no, já mám čas,
stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech
a já mám čas.

R:

Stánky

1. U stánků na levnou krásu
postávaj' a smějou se času,
s cigaretou a s holčkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Toronto

1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.
- R: Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím.
2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.
- R:
3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.
- R:

Toulám se klínem skal

1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.
- R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
stín tuláků, ohňů dým,
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,
jako nás divná doba bláznivá.
2. Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil,
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.
- R:

Tulácký ráno

- Dmi**
1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami **Dmi**
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami **Dmi**
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi
R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
Bb **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zhasí,
Bb **C** **Dmi**
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Valčíček

C **G7**
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každěj den připomíná
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
G7 **C**
ať ti každěj den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

Vánoční lístek

- C** **G**
1. Černý stíny stromů, ranní mlhy hlásí, že zas přijde sníh,
C **G**
lidem, co se stýská, pošle někdo lístek vánoční.

F **C** **G**
R: Zástupy lidí půjdou přát,
F **C** **Dmi G**
proč za rok jenom jedenkrát?

2. Tak jako by láska měla už svůj vymezenej čas,
až vánoce přejdou, sebeláska zvítězí zas v nás.

R:

3. Rozdáme si dárky, svíčky zhasnou a co bude dál?
někdo přijde první, aby nový život přivítal.

R:

4.=1.

Večerka

1. Dřív, než půjdeš večer, má milá, spát,
vzpomeň na to, že jsem a že mám tě rád
a že písnička, co si tu zpívám, tobě patří,
je z lásky a na dobrou noc.
2. Aby, až usneš, s tebou jsem chvíličku byl,
když už skutečnej svět nás dva rozdělil,
aspoň ve spánku ruku tvou do dlaní vezmu,
budu hladit ji, tisknout a hřát.
3. Svět je podivně hnutej, láska na něj ví, jak,
stačí naplno milovat a žít, je to tak,
v tu ránu nevidíš, neslyšíš, rád máš jen, rád,
všechno stranou jde, nebo to zůstane stát.
- 4.=1.
5. Věčný kompromis mezi tím, zda s tebou být,
nebo dělat to, co člověk by měl, když chce žít,
žádná povinnost není tak důležitá,
abych kvůli ní kazil si svět.
- 6.=1.
- 7.=1.
- 8.=1.

Vodník

1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
vlasý jako vodník, pod šosem to zebe,
z kůže břízy když narodil se oheň,
vysuší jim promáčený den.
 2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písňe dlouhejch cest.
 3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.
- R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
vzypíváný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.
4. Jiný písňe zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
 5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.
- R:

Zapomeň, lásko

- Gmi Dmi Gmi A7**
1. Zapomeň, lásko, na to, že já
D D7
jsem jenom ješitnej chlap,
Gmi Dmi Gmi A7
že věčnej strach, abys byla jen má
D D7
dělá ze mě horšího snad.
- Gmi A7**
R: Jsi milá tak, že jako mrak jsou chvíle, kdy jsem sám,
D7 Gmi
kdy necítím tvůj dech na ústech svých,
A7
jsi hezká tak, že jako mrak jsou tváře těch, co znám,
D7 Gmi
a pokřik vran je každéj jinej smích.
2. Snad dábel sám mi napovídal,
že pláčeš kvůli mně,
jsem trdlo, který zapomíná,
jak málo lidí jako ty je.
- R:
3. Každý den, i když mračíš se snad,
provázíš můj každičkej krok,
v myšlenkách, slovech pořád jen dál
ozývá se: lásko, vždyť já jsem cvok.
- R:

Zrnka

- A**
1. Už dávno se mi stejská,
tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl,
když dívám se ti do očí,
E7
tak jak bych správný slova zapomněl.
- G D**
R: Uspěchaná doba hledá zrnka vztahů,
A
z kterých mír a klid by vstal,
a není lepší lék než láska,
E7 A
s ní by o sto roků lidé byli dál.
2. Už dávno se mi stejská,
a teď koukám kolem sebe ještě víc,
do zavřených srdcí slunce
těžko cestu hledá, odlétne anic.
- R:
3. Jak dávno se mi stejská,
tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl,
po horách se s tebou toulat,
počítat hvězdy v noci rád mám, to bych chtěl.
- R: